

## Foundations of Halacha 23.4 - Maftir and the Haftarah

### 1. Gemara Megillah 23a-b

The question was raised: Should the Maftir be counted among the seven? — R. Huna and R. Jeremiah b. Abba answered differently. One said that he does count and the other that he does not count. The one who says he does count points to the fact that he actually reads [from the Torah also], while the one who says he does not count relies on the dictum of ‘Ulla, who said: Why is it proper for the one who reads the Haftarah from the Prophet to read in the Torah first? To show respect for the Torah. Since then he reads [only] out of respect for the Torah, he should not be counted to make up the seven. The following was cited in objection to this: ‘He who says the Haftarah from the Prophet should read not less than twenty-one verses, corresponding to [those read by] the seven who have read in the Torah’. Now if it is as you say, there are twenty-four? — Since it is only out of respect for the Torah [that he reads], no corresponding verses [to those read by him] are required [in the prophetic reading]. Raba strongly demurred to this: There is, he said, [the Haftarah of] ‘Add your burnt-offerings’ in which there are not twenty-one verses, and yet we read it! — The case is different there, because the subject is completed [before twenty-one verses]. But where the subject is not completed, do we then not [read less than twenty-one]? Has not R. Samuel b. Abba said: Many times I stood before R. Johanan, and when I had read ten verses he said, ‘Stop [both of] you’? — In a place where there is a translator it is different, since R. Tahlifa b. Samuel has taught: This rule was laid down only for a place where there is no translator, but where there is a translator a stop may be made [earlier].

### 2. Tosafot

Since it is only out of respect for the Torah [that he reads], no corresponding verses [to those read by him] are required - There is a difficulty: According to our practice on all Sabbaths of the year - that the Maftir goes back and repeats the reading that the prior [Aliyot] had read, and does not read further at all - what is this that [the Gemara] answers, “Since it is only out of respect for the Torah [that he reads], no corresponding verses [to those read by him] are required”? On the contrary: He should have said, “Since he reads only what the prior ones had read, no corresponding verses [to those read by him] are required.” So too is it implied from the fact that, according to the opinion that says [that the Maftir] counts [as one of the seven], they ordained three verses corresponding [to the Maftir] in the Haftarah corresponding to what he read in the Torah, as we say nearby. If so, it can be derived that he [indeed] reads what the prior ones have not. Hence, there is a difficulty: Why is it not our custom to do this?

It appears that since, in the days of the Sages, they did not recite Kaddish between the Aliyot prior to Maftir and Maftir, the Maftir therefore completed [the weekly portion]. However, after the Talmud had been organized and they ordained to recite Kaddish between the first Aliyot and Maftir - just as they ordained to recite and בברוך ה' לעולם אמן ואמן השכיבנו יראו עינינו after the Tannaim; however, they ordained it to make known that the Maariv prayer is not obligatory - so too, they ordained to say Kaddish between

### תלמוד בבלי מסכת מגילה דף כג עמוד א

איבעיא להו: מפטיר מהו שיעלה למנין שבעה? רב הונא ורבי ירמיה בר אבא, חד אמר: עולה, וחד אמר: אינו עולה. מאן דאמר עולה - דהא קרי, ומאן דאמר אינו עולה - כדעולא, דאמר עולא: מפני מה המפטיר בנביא צריך שיקרא בתורה תחלה - מפני כבוד תורה, וכיון דמשום כבוד תורה הוא - למנינא לא סליק. מיתבי: המפטיר בנביא לא יפחות מעשרים ואחד פסוקין כנגד שבעה שקראו בתורה. ואם איתא, עשרים וארבעה הויין! - כיון דמשום כבוד תורה הוא, [דף כג עמוד ב] כנגדו נמי לא בעי. - מתקיף לה רבא: והרי +ירמיהו ז' + עלותיכם ספו, דלא הויין עשרין וחד, וקרינן! - שאני התם דסליק ענינא. - והיכא דלא סליק ענינא לא? והאמר רב שמואל בר אבא: זמנין סגיאיין הוה קאימנא קמיה דרבי יוחנן, וכי הוה קרינן עשרה פסוקי אמר לן: אפסיקו! - מקום שיש תורגמן שאני. דתני רב תחליפא בר שמואל: לא שנו אלא במקום שאין תורגמן, אבל מקום שיש תורגמן - פוסק.

### תוספות מסכת מגילה דף כג עמוד א

כיון דמשום כבוד תורה הוא כנגדו נמי לא בעי - וקשיא לפי מנהגינו שאנו נוהגין בכל שבתות השנה שהמפטיר חוזר וקורא מה שקראו הראשונים ואין קורא כלל אחר כך אם כן מאי קא משני כיון דמשום כבוד התורה הוא כנגדו נמי לא בעינן אדרבה היה לו לומר כיון דאין קורא אלא מה שקראו הראשונים כנגדו לא בעינן אלא שמע מינה דבימי התנאים היה המפטיר קורא מה שלא קראו הראשונים והכי נמי משמע מדתקינן ג' פסוקים כנגדו למפטיר בנביא כנגד מה שקרא בתורה למאן דאמר עולה כדאמרינן בסמוך א"כ שמע מינה שהוא קורא מה שלא קראו הראשונים וא"כ קשה למה אין אנו נוהגין לעשות כן ונראה לפי שבימי החכמים לא היו אומרים קדיש בין אותן שקראו קודם המפטיר והמפטיר ולכך היה המפטיר מסיים אבל אחר שנסדר הש"ס ותקנו לומר קדיש בין אותם שקראו ראשונה והמפטיר כמו שתקנו לומר ברוך ה' לעולם אמן ואמן ויראו עינינו אחר השכיבנו שלא היו אומרים בימי התנאים והם תקנוהו להודיע שתפלת ערבית רשות והכי נמי תקנו לומר קדיש בין השבעה למפטיר

<p>the Seventh and Maftir to make known that [Maftir] is not counted among the Seven [Aliyot].</p>	<p>להודיע שאינו ממנין השבעה</p>
<p><b>3. <u>Gemara Megillah 30a-b</u></b></p> <p>It was stated: 'If it [the Sabbath of Shekalim] falls when the portion 'And thou shalt command' is read, Rabbi Yitzchak Nafcha said: six persons read from 'And thou shalt command' to 'When thou takest', and one from 'When thou takest' to 'Thou shalt also make'. Abayei remarked: If that is done, people will say that that is where they stop. Rather, said Abayei; six read from 'And thou shalt command' to 'Thou shalt also make', and one repeats and reads from 'When thou takest' to 'Thou shalt also make'.</p>	<p><b><u>תלמוד בבלי מסכת מגילה דף כט עמוד ב</u></b></p> <p>איתמר, חל להיות בואתה תצוה, אמר רבי יצחק נפחא: קרו שיתא מואתה תצוה עד כי תשא, וחד מכי תשא עד ועשית. אמר אביי: <b>[דף ל עמוד א]</b> אמרי: אוקומי הוא דקא מוקמי התם. אלא אמר אביי: קרו שיתא מואתה תצוה עד ועשית, וחד תני וקרי מכי תשא עד ועשית.</p>
<p><b>4. <u>Shulchan Aruch OC 282:4-6</u></b></p> <p>ז. The practice is to call up seven [Aliyot], concluding the [weekly] portion with them recite Kaddish, and then repeat for the Maftir [part of that] which the seventh read. <i>Gloss: So is the practice on Yom Tov - the Maftir is not counted in the number of Aliyot. However, on weekdays, when nit is forbidden to add on to the prescribed number of Aliyot, the third [Aliyah] is the Maftir.... Kaddish is recited before the Maftir goes up. There is no difference for this whether or not an addition was made to the number of Aliyot or whether on or three Torah Scrolls were taken out.</i></p> <p>ח. If no one who knows how to read the Haftarah can be found other than one of those who has already been called up to read in the Torah and the Reader has already recited the Kaddish after [completing] the reading of the weekly portion, whoever intends to read the Haftarah must repeat [a part of what was read], making a blessing before and after. <i>Gloss: However, if Kaddish has not yet been said, whoever was called as the Seventh should read the Haftarah, if he knows how to. If there are others who know how to read the Haftarah, the Haftarah should not be read by someone who has previously been called up.</i></p> <p>ט. If the Reader erred and concluded the weekly portion with the Sixth Aliyah, and has already said Kaddish, it is no longer necessary to call up another Aliyah; rather, he should read for the Maftir that which he read for the Sixth. This is because we hold that the Maftir can count toward the required number of Seven.</p>	<p><b><u>שולחן ערוך אורח חיים סימן רפב</u></b></p> <p>ד. (יח) ט נוהגים (יט) לקרות שבעה (כ) ולגמור עמהם הפרשה &lt;ב&gt; ואומר קדיש, וחוזר וקורא עם המפטיר מה שקרא השביעי. הגה: (כא) י וכן נוהגים ביר"ט שאין מפטיר ממנין הקרואים, אבל בחול שאסור להוסיף על מנין הקרואים, השלישי הוא מפטיר. וביום שמוציאין ב' ספרים (כב) או ג', &lt;ד&gt; יג ואומרים קדיש (כו) קודם שעולה המפטיר, ואין חילוק בזה בין הוסיפו על מנין הקרואים או לא ובין מוציאין ס"ת א' או ג' (ב"י בשם הר"ר ישעיה והרא"ש ורבינו ירוחם).</p> <p>ה. * (כז) יד אם לא נמצא מי שיודע להפטיר אלא אחד מאותם שעלו לקרות בתורה, וכבר אמר ש"צ קדיש אחר קריאת הפרשה, &lt;ה&gt; זה שרוצה להפטיר (כח) טו צריך לחזור ולקרות ויברך על קריאתו תחלה וסוף. הגה: אבל אם לא אמר קדיש, (כט) טז יפטיר מי שעלה לשביעי (ל) אם יודע, ואם יש אחרים שיודעים להפטיר (לא) לא יפטיר (לב) מי שעלה כבר (א"ז).</p> <p>ו. יז אם טעה ש"צ וסיים הפרשה עם הששי ואמר קדיש, (לג) א"צ לקרות עוד אחר (לד) אלא יקרא עם המפטיר מה שקרא עם הששי, * דקי"ל מפטיר עולה למנין שבעה.</p>
<p><b>5. <u>Mishna Berurah 284:1</u></b></p> <p>A Haftarah is read - The <i>Levush</i> writes, "I am astonished that I have not found it to be a practice that Haftarahs are written in accordance with the rules for writing a Sefer. It would appear to me that the obligation to read the Haftarah cannot be fulfilled by [reading it from] printed scriptures, since these are not written in accordance with all the laws of Sefer Torah or Megillah." The <i>Taz</i> and <i>Magen Avraham</i> justify the practice, holding that even if [the Haftarah] is printed on paper and not in the form of a scroll, it is permissible for this purpose. However, the opinion of the <i>M.A.</i> is that it is obligatory to read the Haftarah from a book of</p>	<p><b><u>משנה ברורה סימן רפד ס"ק א</u></b></p> <p>(א) מפטירין - כתב הלבוש תמהתי על שלא ראיתי נוהגין לכתוב ההפטרות כדין ספר כי היה נ"ל שאין יוצאין כלל בקריאת ההפטרות בחומשים הנדפסין כיון שאין נכתבין בכל הלכות הס"ת או מגילה והט"ז ומ"א יישבו המנהג וס"ל דאף שהוא ע"י דפוס וגם על הנייר ושלא בגלילה מותר לענין זה ומ"מ</p>

prophets printed in its entirety - not from the individual Haftarahs printed in the Chumashim. So too is the view of the *Elya Rabah* - see there. Despite this, if the [congregation] has only a Haftarah printed in a Chumash, the lenient opinion may be relied upon, so as not to cause the omission of the reading of the Haftarah. However, it is certainly proper and correct initially, that every community have Prophet scrolls written on parchment in accordance with the laws [of writing Scriptures]; for then, the Names will also have been written in holiness, which will not be the case if they are printed on paper. The *Gra* accordingly made this the practice of his community. Nowadays, this has spread throughout many Jewish communities. Fortunate is their lot!

דעת המ"א דצריך לקרות ההפטרות [א] מתוך [ב] נביא שלם הנדפס ולא מתוך הפטרה לבד הנדפסת בחומש וכן ג"כ דעת הא"ר ע"ש ומ"מ אם אין להם רק הפטרה הנדפסת בחומש [ג] יש לסמוך להקל שלא לבטל קריאת הפטרה אך לכתחלה בודאי ראוי ונכון שיהיה לכל צבור נביאים שנכתבין בקלף כדין שאז גם השמות נכתבים בקדושה משא"כ כשהוא על הנייר הנדפס [עיין בא"ד] וכן הנהיג הגר"א בקהלתו וכעת נתפשט זה בהרבה קהלות ישראל [ד] ואשרי חלקם:

### מגן אברהם סימן רפד

כתב הלבוש תמהתי כל ימי שלא ראיתי נוהגין באחד מן המקומות לכתוב ההפטרות כדין ספר כמו שכותבין המגילה כי היה נ"ל שאין יוצאין בצבור כלל בקריאת ההפטרות שקורין בחומשין הנדפסים כיון שאין נכתבין ככל הלכות ס"ת או מגילה עכ"ל וכ"כ בהגהת י"נ ואני אומר שמנהג קדמונים הוא עיקר שכתוב בב"י ס"י קמ"ד בשם ת"ה מה שמדלגין עתה מנביא לנביא היינו לפי שהפטרות שלנו כתובים בקונטרסים ואפשר לסמן למצוא מהר וכו' ע"ש, ואיתא בגיטין דף ס' שאסור לכתוב ההפטרות משום מ"ש בי"ד ס"י רפ"ג ס"ב אלא משום עת לעשות לה' הפרו תורתך כלו' שאין יכולת ביד הצבור לקנות להם נביאים שלימים וא"כ השת' שנתגלו מלאכת הדפוס והספרי' ת"ל בזול אסור לכתוב הפטרות דהא קי"ל דפוס כתיב מעלית' היא כמ"ש מ"ע ס"י צ"ג ומ"ב ול"ה, ואי משום שכתובין בנייר הא כ' בש"ג רפ"יו דשאר דברים נכתבים בכל מיני צבעונים ולא בעי דיו ואם כן ה"ה דנכתבים על הנייר כמ"ש התוס' שם וה"ה שא"צ גלילי דוק ברי"ו ובתו' ועוד דמברכין על שיר השירים ואיכה אע"פ שכתובים בדפוס בנייר ועמ"ש ס"י ת"צ וכ"מ תשו' הרשב"א ס"י תפ"ז דדוקא בס"ת אסור לברך כשכתובה בקונטרסים אבל על הפטרות לא קפדי ע"ש וכ"כ הכל בו בשם הרשב"א וז"ל ובהפטרה ששאלת א"א [ר"ת אני אומר ב"ח דלא כב"י] שאין מקפידין בה ומברכין על הקריאה אפי' בלא ספר עכ"ל פי' אפי' אינה כתוב' על הספר מברכין עליה וכל זה ברור דלא כמה שנדחק הרב"י ע"ש ובקצת מקומות שקורין במנח' י"כ רק ג"פ בהפטר' יונה והשאר אומרים בלע"ז ואחר כך אומרים מי אל כמוך [מהרמ"פ ע"א וראב"ח ח"ב]: